

Aluminij se lahko na razne načine obdeluje. Da se topiti, vlivati, vleči, graverati, stružiti, lotati, kovati, valjati, robljati, piliti in politirati.

Posebno njegova lahkota, trdost, gibčnost in pa lep žvenk zagotavljajo aluminiju veliko bodočnost. Posebno aluminijeve zmesi z bakrom in drugimi kovinami so za vse porabne. Zaradi tega nikakor ni preveč rečeno, če trdimo, da bode aluminij sčasoma spodrinil v mnogih obrtjih železo, baker, kositer, cink, da celo srebro. Skoro misliti si ne moremo, kako bodočnost še ima ta kovina, zlasti ker je pričakovati, da se zboljšajo še načini pridobivanja in torej še pade v ceni.

Obrtnijske raznoterosti.

Da se da polituri večji blesk, pripravi raztopino jednega dela goluna v jednom delu vode in primešaj nekaj plovčevega prahu, da se naredi redko testo, s katerim se zdrgnejo polirani predmeti.

Ognjegasne granate. V $2\frac{1}{2}$ vedrih vode raztopi 24 funtov kuhinjske soli in 12 funtov salmijaka (soli). Tekočina se dene v steklenice in skrbno zapre. O požaru se vrže nekaj takih steklenic v ogenj s tako silo, da se razbijejo. Plini, ki se naredijo iz tekočine, pogase požar.

Cena barva za vrte. Klejne barve so jako netrajne in se hitro izpero, torej niso za vrtne klopi in druge predmete, ki so na dežji. Olnate barve so pa predrage. Sledeča barva pa more zameniti olnato. Vzemi nekaj neugašenega apna, zmešaj malo vode, katero potem odlij. Sedaj pridene precej sesirjenega mleka in mešaj in pa malo prilivaj vodo, ki je ostala pri gašenju apna, dokler ne dobiš smetani podobne zmesi. Barva, ki se tako dobi, se hitro suši in jej vlaga ne škoduje, torej je pripravna za razne vrtne predmete. Če pa hočeš namesto bele barve, imeti temno, pridene nekoliko holandskih saj. Da barva dobi večji blesk, pridene še nekaj gumija.



Črtice za čebelarje.

I.

Kdor se poprime kakšnega podjetja, mora se poprej povprašati, če je kraj za dotično podjetje ugoden ali ne. Kdor se peča s čebelarstvom, mora tudi premisliti, če je kraj za čebelarstvo ugoden in na kakšen način bi se dalo ugodno čebelariti v dotičnem kraju. Sicer lahko rečemo, da na Slovenskem so vsi kraji kolikor toliko ugodni za čebelarstvo, ali vendar vsi kraji niso jednaki. Po gorah in dolinah je različno podnebje, rastejo različne rastline in torej imajo čebele tudi različno pašo, kar se tiče kakovosti in količnosti.

Kraji blizu velikih tovarn, kjer premogov dim onesčijuje zrak, niso za čebelarstvo. Čebele zahtevajo čist zrak, kakor je na kmetih in v gozdih. Ker je čebela občutna za vremenske premembe, se mora v raznih krajih na različne načine gojiti. Čebelar mora najpoprej dobro se seznaniti s podnebjem svojega kraja in potem uravnati čebelorejo. Mogoče pa ni točno popisati podnebja kake dežele, ker je povsod toliko razlik.

Čebele letajo in nabirajo od srede aprila do konca septembra. V gorkejših krajih tudi na Slovenskem čebele že spuščajo v marci, v gorah, pa tudi semtertja še le začetkom maja. Čebele pa tudi v tem času ne morejo letati dan za dnevom. Semtertja pridejo hladni dnevi in deževje, ter morajo ostati doma. Za vspeh čebelarstva je torej velike važnosti, vedeti, koliko v kakem kraju dežuje. Med po gorjanskih rastlinah je boljši, nego po dolinskih, zato je tudi gorjanski kraj ugodni za čebelarstvo. Čebele tudi po gozdih veliko nabere, posebno pa na borovji. Najboljša paša za čebele pa seveda daje ajda.

Dreves, po katerih čebele nabirajo med, skoro nikjer ne manjka. Posebno po Slovenskem je malo vasi brez lip in javorjev. Posebno mesta nehoté zadnji čas jako skrbje za čebelarja. Povsod nasajajo drevorede, posebno lipove, na katerih drevesih pridno čebele nabirajo med. Pa tudi razširjanje sadjarstva je v veliko korist za čebelarja in v tem oziru jako veliko stori kmetijska družba naša.

Semtertja se res slišijo pritožbe, da kmetovalci premalo pospešujejo čebelarstvo. Seveda kmet ne more gledati v prvi vrsti na čebele, temveč prideluje rastline, ki ugajajo njegovemu gospodarstvu. Nekaterniki celo trdijo, da umno kmetijstvo škoduje čebelarstvu. Temu pa ni tako, na dobro pognojenih njivah in travnikih tudi čebele več nabere. Plevela pa seveda na njivah ne bode nikdo puščal samo zaradi tega, da bi se po njem čebele pasle. Če se pa po travnikih naseje bele detelje, je pa kmetovalcu in čebelarju ustrezno.

Čebelarstvo je kmetski posel. Ž njim se pečajo le po vaseh, manjših mestih, vrtih in gozdih. S čebelarstvom se more pečati pred vsem manjši kmetovalec, vrtnar, rokodelc na kmetih, župnik, učitelj in gozdar.

Čebelarstvo bi se dalo povzdigniti s čebelarskimi društvi, katere bi tudi pri nas imele dovolj posla. Taka društva bi po svojih udih poizvedovala, koliko paše imajo čebele v kakem kraju in o kakem času. Paše za čebele navadno ne manjka, ali povsod se kaže, da ob kakem času v letu nimajo čebele paše. Temu bi se dalo od pomoči, če bi se zasajale primerne gozdne rastline in vrtne cvetlice, ki ob tistem času cvetó, ko sicer ni paše. Poleg tega bi čebelarska društva (zadruga) lahko posredovala kupčijo s čebelami in čebelnimi izdelki. Pred vsem bi morale gledati, da bi se dobival pošten med. Če čebelar v slabih letinah, ko je prisiljen kupovati med, dobi slabega medú, se pokaže v panjih rada gnjiloba. Čebelarska društva bi poizvedela, kje se dobi dober med, in bi v tem oziru čebelarjem dajala svete. Na ta način se bode čebelarstvo povzdignilo in Slovencem dajalo lepe dohodke.

Kmetijske raznoterosti.

Pošiljanje jabelk v svežem stanju. Pošiljanje jabelk je jako težavna stvar. Pri prevažanju se radi spridijo, ali pa zgube svoj prijeten duh. Posebno finejše vrste je kaj težko